

Títol : Quim

Autora : Elvira Martínez Morales

“- Quiiiim, Quiiim”, “- Què vols? Que estic esmorzant...”, “- Desendolla’m la mascareta, estic farta de portar-la tota la nit al nas, si us plau”. Un quart de vuit. Comença la festa. La Laia té una malaltia neurològica degenerativa en estat avançat, té 56 anys, el Quim 58. Està a punt d’arribar la cuidadora, la Nàdia, ja fa anys que els acompanya. Fa uns mesos li vam ampliar l’horari al seu contracte ja que el Quim no podia atendre del tot a la seva dona, no tenia hores... havia de treballar, fer el menjar o posar rentadores. Amb la Nàdia a full time ara tampoc li sobren hores. La Laia necessita cada cop mes atenció, i quan arriba el cap de setmana és tota pel Quim. De vegades demana ajuda als fills, que ja són independents i l’ajuden, però és ell qui està a primera línia. Em dic Laia. Avui és diumenge i toca dutxa, dutxa amb el Quim. Quanta feina li dono. De vegades venen els nens a ajudar-lo, però ells fan la seva vida, com ha de ser. El cap de setmana el Quim acaba fart de mi, tota l’estona demanant-li coses... De tant en tant s’enfada amb mi, però la Nàdia no. La Nàdia és diferent. Amb ella m’ho passo molt bé, riem molt, és més que una cuidadora, és una amiga. Ara la tinc més hores per mi, però, tot i així, el Quim té molta feina a casa. Avui m’he despertat d’hora, abans que arribés la Nàdia, estava farta de portar la mascareta tota la nit. El Quim esmorzava però igualment l’he cridat perquè me la desendollés. “- Quiiiim, Quiiim!!!”